

произнасятъ съ единъ гласъ. Защо? — Защото ищятъ бързо и скоро да си изрекатъ мислитъ! Но и да обича сокращението французскиятъ языкъ, както и италианскиятъ, испанскиятъ и влашкиятъ — отрасли сичкитъ на латинскиятъ языкъ, — за членътъ возимѣхъ други мисли. Тии народи присвоихъ членътъ на языкътъ си и говорятъ и пишатъ съ него, защото имъ улеснява скорото и бързото произношение.

Ми можемъ вѣрно да предскажими на противниците на членътъ, чи колкото тии и да щятъ да учятъ дѣцата да не говорятъ и пишатъ съ членове, дѣцата ще ги слушатъ толко въ училището, но както отидатъ у дома си, съ роднитѣ си и съ другиятъ народъ ще говорятъ съ членове; и чини ни ся, чи учителитѣ имъ и тии по вѣнка съ членове ще говорятъ. Суетенъ ще бже сѣки трудъ да убърнатъ цѣлий народъ да говори по тѣхното учение, защо той има вѣки говорятъ си. Г. Кифаловата новина не прикара, както сѣки можаше да предвиде, почти никого да я приеме. Колкото книги ся напечатахъ, сичкитѣ бѣхъ съ членове, и помежду другитѣ въ 1844 годинъ издаде ся въ Цариградъ преведено отъ г. Илариона Стоянова¹⁾ Богословието на московскаго митрополита Платона, въ което преводчикътъ приема старитѣ бжлгарски рѣкописи за положително основание на сегашниятъ языкъ. Не знаеми какъ приехъ нашитѣ учени неговото изложение, но тии дни видѣхме издаденъ въ Букурещъ, още въ 1844 годинъ, г. Андреевата*) „Първичкъ бжлгарскъ

¹⁾ Иларионъ Стояновъ Михайловски (Макариополски) роденъ въ Елена презъ 1812 г.

*) Г. Иванъ Андреевъ, когото имаме случай лично да знаемъ въ Одесъ, е во-пламененъ съревнователъ на бжлгарското учение и не жалее трудове за това добро. Той поживе малко време въ Бжлгариятъ, дѣто ако оставаше по-много, по-много свѣдѣния ищаше да открие за языкътъ. Той издаде „География бжлгарскъ“, която можаше да ся нарече добра за училищата, ако съдържахаше и Отоманскитѣ империя, която, неизвѣстно защо, испусна. Ако е, за да издаде по-пълна, требуваше поне да я помѣсти въ книгитѣ си, както я иматъ другитѣ географии, що сж писани за училищата. Така най-любопитното за бжлгаретѣ нѣщо не ся намѣра въ книгитѣ. Добре е да не ставатъ такива неудобства. Сега вѣки чакаме да видимъ издадена особо Турциятъ и издѣявами ся да я не чакаме много време.

Но г. Андреевъ не сѣди празенъ по други предмети. Тии дни видѣхме първиятъ му брой на Извѣстникътъ му бжлгарски, издаденъ